

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 14 Kasım 2018
Sayı: 462

10/484

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizdeki arıcılığın ve arı üreticilerinin karşılaştığı sorunların araştırılması ve gerekli yasal düzenlemelerin yapılabilmesi amacıyla Anayasa'nın 98'nci İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'nci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1 Nurettin
2 Hoson BALTACI
Kastamonu Milletvekili

3 Serkan Topel
Hartay

4 Özgür DEYLAN
Çarablı M.
10 Özgür Karabekir
Hartay

5 Karam Arslan
Denizli

6 İsmail

7 Serkan Topel
Hartay

8 Atilla BERTEL
İzmir M.

9 Zeynep ASBABA
Malatya M.

10 Serkan Topel
Hartay

11 Ömer Fethi Gsner
Anıyık

12 Kemal ZEYBEK
Samsun

13 İsmail ÖZEL
Antalya M.

14 İsmail ÖZEL
Antalya M.

15 İsmail ÖZEL
Antalya M.

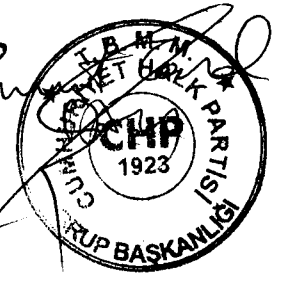
16 Polat ŞAROĞLU
Tunceli Milletvekili

17 Ayhan BALCI
Adana M.

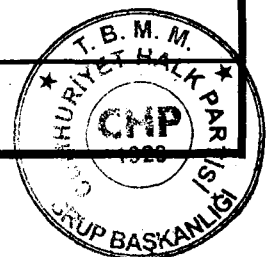
18 KADIR DURMAZ
Tokat Milletvekili
İdare Amiri

19 İsmail ÖZEL
Antalya M.

20 İsmail ÖZEL
Antalya M.

462 Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]

GEREKÇE

Anadolu topoğrafik yapısı, zengin bitki örtüsü, farklı vejetasyon tipleri ve iklimsel özellikleri nedeniyle tarih boyunca arıcılığın önemli merkezlerinden biri olmuştur. Hitit'lerden itibaren bu coğrafyada yaşayan insanlar yaygın bir şekilde arıcılıkla uğraşmışlardır. Bu uzun süreçte arıcılık Anadolu insanının kültüründe yer edinmiş ve geleneksel bir sosyo-ekonomik faaliyet olarak günümüze kadar gelmiştir. Bugün dünyada bilinen balarısı ırklarının yaklaşık %20'sinin anavatanı Anadolu'dur.

Arıcılık, tarımsal amaçlı yapılan çalışmalar arasında özel bir konuma sahiptir. Çünkü arıcılık ile insan sağlığı ve beslenmesi yönünden son derece değerli arı ürünleri elde edilip, doğal ve tarımı yapılan bitkilerde sağladığı tozlaşma (polinasyon) hizmetleri ile hem tarım ürünlerinin kalite ve miktarı artırılmakta, hem de doğal denge korunmaktadır. Bu nedenle arıcılık insanoğlunun arı ile tanıştığı günden günümüze her çağda insanların dikkatini çekmiş ve önemsenmiştir.

20.yy'dan itibaren çerçeveli kovan kullanımının yaygınlaşması, ileri üretim tekniklerinin uygulanması, arı ürünlerine olan talebin artması, arıcılık konusundaki bilimsel araştırmalara, organizasyonlara, örgütlenmelere önem verilmesi ve dünyada değişen ekonomik anlayışlar sonucu arıcılıkta önemli ilerlemeler kaydedilmiş ve arıcılık bir sektör haline gelmiştir.

Bugün gelinen noktada arıcılık dünyanın çoğu ülkesinde ve ülkemizde yaygın olarak yapılmaktadır. Gıda ve Tarım Örgütü'nün (FAO) verilerine göre, dünyada 81 milyon dolayında arı kolonisi bulunmakta ve bunlardan 1.650 bin ton civarında bal üretilmektedir. Ülkemiz de uygun ekolojisi, zengin florası ve arı varlığı ile dünya arıcılığında söz sahibi ülkelerden biri durumundadır. Nitekim Türkiye yaklaşık 7.5 milyon kovan varlığı ve yıllık 102 bin ton civarında bal üretimi ile dünya sıralamasında Çin'den sonra ikinci sırada yer almaktadır. Bununla birlikte ülkemizde kovan başına alınan bal verimi 15-16 kg gibi oldukça düşük seviyededir. Bu miktar, arıcılık sektörü gelişmiş ülkeler bir yana, dünya ortalamasının (20kg) bile çok altındadır.

Bunda;

- Arı hastalık ve zararlılarının yaygınlığı
- Tarımda pestisitlerin aşırı kullanımı
- Arıcılıkta üretim ve sağlık konusunda kayıt tutma alışkanlığının olmaması
- Teknik ve profesyonel bilgi eksikliği
- Ana arı tedarikinin yetersiz olması
- Arıcılık malzemelerinde, özellikle de kovanlarda ve arı ürünlerinde standardizasyonun olmaması
- Örgütlenme eksikliği gibi birçok faktörün payı bulunmaktadır.

Bunlara ilaveten arıcıları ürünlerinin pazarlaması ve satışında örgütleyecek etkin bir çatı maalesef yoktur. Bunun bir sonucu olarak, arı ürünleri kârın büyük bir kısmını kazanan "aracılar" tarafından toplanmaktadır. Bu bakımdan; standartlar, arıcılığın iyileştirilmesi, balın alternatif ürünleri, arı hastalıklarının ve zararlılarının kontrolü, meraların bulundurulması, nektar kaynakları, vs. konularında arıcılarımıza gerekli bilgiyi verebilecek danışman ve destekleyici kurumlara ihtiyaç duyulmaktadır.

Arıcıların bal dışı üretim ile kalite ve hastalıklarla mücadele konusunda da eksik ve hatalı bilgileri mevcuttur. Hem kamuda hem de STK'larda arıcılık konusunda yeterli teknik ve saha elamanı bulunmamaktadır.

Ülkemiz arıcılığının dünya arıcılığı ile rekabet edebilmesi için söz konusu sorunların ivedilikle çözüme kavuşturulması gerekmektedir. Bunun için de ülkesel politikalar geliştirilmeli ve uygulanmalıdır. Aksi takdirde ülke ekonomisine büyük oranda katkı sağlayan arı sağlığında yaşanan sorunlar her geçen gün çığ gibi büyümeye devam edecektir.

Bu bilgiler ışığında, ülkemizdeki arıcılık ve arı üreticilerinin sorunlarının araştırılması ve buna dönük yasal düzenlemelerin yapılabilmesi büyük önem arz etmektedir.

